

קרבתנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבתנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות

בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 677

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...

לשותפות חייגו: 03-9091313

21,000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך! 03-9091313

ראש השנה

כוחו של השופר

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	ת"א
20:04	19:28	18:31	
י"ם			
20:06	19:26	18:15	
חיפה			
20:06	19:28	18:24	
ב"ש			
20:06	19:27	18:32	

הלכה למעשה

סדר תפלות ראש השנה

שאל את הרב

סליחה מבורא עולם

ביתנו החדש

אל תשברי לו את המילה

סימני ראש השנה

פרטים בנג העלון

הסור האישי

אחת מפיו. וזו נקראת זעקת הלב, פעמים שהאדם כל כך שבור, כל כך נפול, עד שאינו יכול אפילו להוציא מילה מפיו וכאן זועק הוא זעקה גדולה ומרה עד מאוד, עד שאי אפשר לשומעה באוזניים אך היא מהדהדת בחלל העולם בקול חזק משבר הרים ומפוצץ סלעים.

וזהו אכן קול השופר, קול בלי מילים, קול המסמל את צעקת הלב הקורא בלי מילים לבורא יתברך, לאבא שבשמיים, אבא, אני רוצה אותך, אבא אני מתבייש ממך, אתה הרי כל כך טוב אליי, ולכל בני העולם, אני חייב לך כל כך הרבה, ואיך העזתי למרוד בך ולהמרות את רצונך. אני מגלה

דעתי ורצוני שאני לי כל חפץ בעולם חוץ ממך, וכל מה שחטאתי ועוויתי ופשעתי לפניך, זה לא אני, זה לא בא ממני, אלא השאור שבעיסה הוא המעכב, הוא היצר הרע המבקש להחטיאני בכל עת.

וכאן אחים ואחיות יקרים באמת הוא הזמן בעת תקיעת שופר להרהר בתשובה אמיתית מקרב הלב, כמו שאומר הפסוק "היתקע שופר בעיר והעם לא ייחרדו" ומהי החרדה, מה מטרת החרדה? סתם להיות חרד ועצב? ממש לא, עיקרה של חרדה זו היא, שתביא את האדם לידי כך שישבו לבוראו בלב שלם ובנפש חפצה.

אך בוודאי כל מה שאמרנו זה חוץ מזה שצריכים אנו לכוון בתקיעת השופר לצאת ידי חובת מצוות עשה מן התורה לשמוע קול שופר ביום ראש השנה. ובוודאי שגדול כוח מצווה זו להפך בעזרתה את מידת הדין למידת הרחמים, וכמו שנאמר "עלה אלוהים בתרועה, ה' בקול שופר" שבת שלום. ושנה טובה ומבורכת, לכל

אחינו בית ישראל.

אחים ואחיות יקרים. נמצאים אנו בפתחו של יום ראש השנה, יום הדין, יום בו ידון הקב"ה את כלולנו לחיים טובים ולשלום, "כי חוק לישראל הוא משפט לאלוהי יעקב" והסמל הגדול של יום ראש השנה מי הוא זה ואיזה הוא? לא אחר מאשר השופר, עליו נקרא יום זה, שכן אומר הפסוק, "יום תרועה יהיה לכם" זאת אומרת שעיקרו של יום הוא תקיעת השופר. ובאמת הדבר צריך באור, האם זה כל הסמל של ראש השנה? מדוע התורה לא כתבה במפורש יום הדין? כדי שנדע להתכונן, להכין עצמנו לקראת המשפט הגדול.

חשבתי להסביר בס"ד. ידועים דברי חז"ל, אם יש דין למטה אין דין למעלה, פירושם של דברים, שבזמן שהאדם שופט את עצמו, לומד מוסר, בוכה על עוונותיו, עושה תשובה מלב נשבר ונדכה, אין דנים אותו בשמיים, מאחר והוא כבר דן את עצמו. לכן לא אמרה התורה יום הדין אלא יום תרועה, שעל ידי כוח שמיעת קול השופר לבו של האדם מזדעזע, ליבו נשבר בקרבו, הוא חש את הריבונו של עולם, הוא חש צער נוראי על כך שהכעיס את בוראו, הוא מרגיש איך הלב שלו ממש מבקש לפרוץ החוצה ולצאת מהגוף להיות הכי קרוב שיש לאבא שבשמיים.

זהו רצונו של ה', אין הוא חפץ במיתתם של רשעים, אין הוא חפץ לדון את בני האדם לדין קשה חלילה, אין הוא חפץ בהשחתת עולם. "ה' חפץ למען צדקו" חפץ הוא לצדק בירויותיו ואינו חפץ לחייבם ח"ו או להענישם.

ומובא בספרי חסידות. בנוהג שבעולם, אדם הרוצה להשמיע דבריו, חפץ לדבר, לבקש, להתפלל, מוציא את הדברים בפיו, אך ישנה תכונה מסוימת באדם בה הוא זועה מתור הירות ליבו בלי מילים. בלי שיוציא אפילו מילה

מתוך הספר "רעך כמוך"

פנינו רבנו

כמה עולות, אלא על אינספור חטאים ופשעים שאת חלקם עשינו במזיד ובשרירות הלב. וה' יתברך, ברחמי, אוסף אותנו אליו, סולח ומחיל לנו על כל חטאינו.

כיצד אנו יכולים לעמוד לפני ה' ולבקש מחילה, כל עוד אנו עצמנו איננו מסגלים למחל ולסלח אפילו על פגיעה קטנה שנעשתה לנו? אם הקב"ה מחיל לנו על עברות רבות ששחרנו עליהן שוב ושוב בשרירות הלב, בודאי שאנו יכולים למחל לחבר שפגע בנו פעם אחת או פעמים, וגם זאת לא תמיד מתוך כוונה רעה, אלא פעמים רבות מחסר שימת לב ומחשבה.

הבה ונחשב בלבנו כמה אנו חטאנו לפני ה'. הרי "לב יודע מרת נפשו" (משל' יד י'). כל אחד מאתנו יודע כמה פעמים הוא זלזל בברכת המזון, כמה פעמים הוא נכשל ולא ברח או לא ענה אמן קראי. כמה פעמים הוא התפלל שלא בקנה, לא דקדק בנטיילת ידים כהלכה, לא שמר על לשונו וכיוצא בזה... בכל יום ויום אנו מוצעים וחוסאים בעברות ושונות. והנה מגיע יום הכפורים בו אנו מבקשים מה' סליחה ומחילה. "על חטא שחטאנו לפניך..." "אשמונו, בגדנו, גזלנו..." אנו מתוודים ומבקשים מה' מחילה, לא על עון חד פעמי, לא על

03-9091313

רגע לפני חתימת הדין...הזדמנות אחרונה למסירת שמות לתיקון פדיון נפש בערב יום הכיפורים

לשליחת טור אישי שלחו מייל karvenu1@gmail.com

נח השירה היהודית

חיים באמונה

הרה"ג חיים זאיד שליט"א

לפתע הוא ניגש אליי ואמר: "רבי! אני מתרגש לשמוע את המילים האלו, כשהייתי קטן אמא שלי הייתה שרה לי את זה כל בוקר..." מיד הבנתי שכפי הנראה אמא שלו יהודייה ונפטרה מזמן, והוא אפילו לא יודע שהוא יהודי כשר. קיבלנו אותו באהבה רבה. כמובן ביררנו את אילן היוחסין שלו, וב"ה קנינו לו תפילין. היום הוא לומד ומתחזק. ראו מה גדול כוחה של שירה יהודית שפוגשת לב יהודי קדוש.

לבו נשבר בקרבו למראה בנו האהוב: לבוש בבגדי עבודה קרועים, שער פרוץ, פניו עייפות והוא אינו ניכר עוד כבן מלך.

המלך הביט בו ושאל: "אמור נא לי, מהי בקשתך?" השיב הבן: "אדוני המלך, אני עובד קשה מבוקר ועד ליל. האדון שלי מכביד עליי מאוד, נעליי קרועות ואפילו שרוכים ראויים אין לי. אנא ממך, צווה שיתנו לי שרוכים חדשים לנעליים..." כששמע זאת המלך, לא יכול עוד לעצור את דמעותיו. הוא קם מכיסאו, ניגש אליו וקרא:

"בני! בני אהוב! האם אינך מזהה אותי? אני אביר! וכי שרוכים אתה מבקש ממני? בקש לשוב הביתה! בקש לחזור אל הארמון! אם תשוב אליי, שוב לא תהיה עבד לאחרים, לא תצטרך לעבוד בעבודת פרך ולא יחסר לך מאומה. הלוא בן מלך אתה!" אחים יקרים, זהו המסר הגדול של ראש השנה. אנו עומדים לפני מלך מלכי המלכים, פותחים את פנקס הבקשות ומתחילים למנות את צורכינו: פרנסה, בריאות, זיווג, ילדים, הצלחה, קידום וישועה. וזאי שכל הבקשות הללו חשובות וראויות, ואבינו שבשמים חפץ שנפנה אליו בכל צרכינו. אבל כביכול אומר לנו הקדוש ברוך הוא:

"בני היקרים, וכי איני יודע מה חסר לכם? וכי איני יודע את כאבכם ואת משאלות לבכם? לפני הכול, בקשו לשוב הביתה. בקשו להתקרב אליי, להתחבר אליי ולהיות שוב בני מלך!" זו הבקשה המרכזית של ראש השנה: "מלך על כל העולם כולו בכבודך".

ריבוננו של עולם, אנו רוצים שתמלך עלינו באמת. על מחשבותינו, על דיבורינו, על מעשינו ועל כל חיינו. אנו רוצים לשוב אליך, לחוש את קרבתך ולחיות כראוי לבניו של מלך.

ביום המלכת המלך, הבה לא נסתפק בבקשת "שרוכים". נבקש את הבקשה הגדולה ביותר: לשוב אל ארמון המלך, להתקרב אל אבינו שבשמים ולדבוק בו באמת.

וכאשר בן שב אל אביו וממליך אותו עליו באהבה – האב פותח לפניו את כל שערי הארמון ומשפיע עליו שפע של ברכה וישועה.

יהי רצון שנזכה להמליך את הקדוש ברוך הוא עלינו בלב שלם, לשוב אליו באהבה ולהיכתב ולהיחתם, אנו וכל בני משפחותינו, בספרם של צדיקים גמורים, לחיים טובים ולשלום, לשנת ברכה, בריאות, פרנסה, שמחה, הצלחה וגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

לאחרונה ביקרתי באיטליה בסדרה של מפגשים לקירוב רחוקים בקהילות היהודיות. ברוך ה', עמך ישראל רוצים לשמוע - ומתחזקים. שהינו בוונציה – עיר על מים רבים... ישבנו על גדות הים ושרנו שירי נשמה. אחד השירים ששרנו היה "אדון עולם אשר מלך – בטרם כל יציר נברא", ברגש ובשמחה. לידינו עומד אדם מתבונן, מצלם - ועיניו זולגות דמעות. ויהי לפלא... לא הבנו מדוע הוא כל כך מתרגש.

ושמואל בקוראי שמו פניני הפרשה

הרה"ג שמואל זר שליט"א

לשוב אל ארמון המלך

הנה זכינו להגיע אל היום הגדול בשנה – יום הדין, ראש השנה; היום שבו אנו ממליכים את הקדוש ברוך הוא עלינו ועל העולם כולו. משל למלך גדול ואוהב, שהיה לו בן יחיד. אלא שהבן סטה מן הדרך, התנהגותו הייתה מבישה, והוא גרם לאביו צער רב. יום אחד קרא המלך לבנו ואמר לו בכאב: "בני יקירי, אהבתי אליך אינה תלויה בדבר, אך אם תמשיך בדרך הזאת, לא אוכל עוד להשאירך בארמון המלוכה. התנהגותך אינה מתאימה לבנו של מלך".

אך הבן לא שעה לאזהרת אביו והמשיך בדרכו הרעה. בלב כבד הורה המלך למשרתיו לקחת את הבן באישון לילה, בעודו ישן, ולהביאו אל מקום יישוב מרוחק. הם הניחו לצדו תיק ובו מעט בגדים ומעט מזון ומים. בבוקר התעורר בן המלך במקום זה. הוא הביט סביבו בבהלה, אך איש לא הכיר ולא ידע כי בן מלך הוא. כאשר ביקש מקום ללון ומעט אוכל, אמרו לו בני המקום: "אם רצונך לאכול ולישון תחת קורת גג, עליך לעבוד". בלית ברירה החל בן המלך לעבוד בעבודה קשה. יום רדף יום, חודש אחר חודש, עד ששכח כמעט לגמרי מי הוא, מניין בא ולאיוז מעלה הוא שייך. ידיו נעשו מיובלות, בגדיו בלויים, פניו שחוקות – והוא נעשה פועל פשוט מן המניין.

חלפו ימים רבים, והמלך החל להתגעגע לבנו נעגועים עזים. הוא קרא ליועציו ואמר להם: "לבי יוצא אל בני, אך איני יודע היכן הוא נמצא ולכן נתגלגל". אמר לו אחד היועצים:

"אדוני המלך, צא למסע בין העיירות והכפרים, ובכל מקום ערוך קבלת קהל. הכח שכל אדם רשאי לבוא ולבקש את משאלתו. בוודאי באחד המקומות יגיע גם בן המלך – וכך יוכל אדוני לפגוש בו".

קיבל המלך את עצתו ויצא למסע. הוא עבר מעיר לעיר ומכפר לכפר, עד שהגיע אל היישוב שבו התגורר בנו. כאשר שמע בן המלך כי המלך הגדול מגיע וכי כל אדם רשאי לבקש ממנו את מבוקשו, מיהר לעמוד בתור יחד עם כל בני המקום. כשהגיע תורו ונכנס אל המלך, זיהה אותו המלך מיד.

אל תשברי לו את המילה

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

כל גבר מטבעו מרגיש שהוא המנהיג של הבית. הרגשה זו נובעת מעצם בריאתו, כמו שלמדנו קודם - "וְהָיָה יִמְשָׁל בָּךְ". ומכיוון שהוא הקפטן בבית והוא מרגיש בעל הבית, צריך להיזהר מאד שלא לפגוע לו בתחושה זו. כשפוגעים לו בתחושה זו, הוא עלול לאבד שליטה על הגה ההנהגה. וכשלווקחים לגבר את המושכות מן הידיים הוא מרגיש חסר אונים, חולשה נפשית ולפעמים אפילו מיותר. אחד מהגורמים להרס הדימוי העצמי שלו הוא שלא ממלאים את בקשותיו. ההרגשה של "הוא אומר ויהי" נוסכת בו תחושת בטחון ונותנת לו כח לתפקד כמנהיג של הבית, דבר שבריא מאד לחיי המשפחה ולתדמיתו כאבא, כבעל וכמורה דרך. לכן גברת, תשתדלי מאד למלא את רצונותיו ולא להתעלם מבקשותיו. לצערי הרב ישנן נשים רבות שלא רגישות לעובדה זאת ושוברות לו את המילה. הוא טרם ביקש דבר כלשהו, וכבר מרחוק היא עושה לו תנועות עם האצבע - לא, לא, לאאאא... ישנן נשים ששוברות לו את המילה באופן שיטתי. לדוגמה: היא שואלת אותו: מה אתה רוצה לשתות? והוא משיב: קפה! והיא אומרת לו: לא! ... תה! אם נשאל אותה: למה את עונה כך? היא תשיב: הוא לא יודע מה שהוא רוצה... גברת יקרה, אם רצית לעשות לו תה, תגישי לו אותו מיד. אל תתני לו להחליט ואחר כך תשברי את החלטתו. התנהגות כזו מעליבה אותו ופוצעת אותו, והוא גם נהיה קצת מסוכן! כי קשה לציפות מה יהיו תגובותיו של אדם פצוע. לעולם אל תסרבי לבעלך, תרגלי לומר לו 'כן', 'בסדר', ותיווכחי שהכל זורם. כשהוא בא הביתה ומבקש בקשה, תאמרי לו מיד: אין בעיה.

ואחרי זה תעשי מה שאת רוצה... ההמלצה להתנהגות כזאת היא בגלל שגבר לא תמיד זוכר בבירור מה הוא ביקש. לכן טוב שאשה תהיה כנועה, ולא תמרוד בבקשות בעלה אפילו שהן לא כל כך נראות לה. לא כל בקשה שהבעל מבקש, צריכה חקירה ודרישה מהיכן היא נובעת, איזה חסכים היו לו בילדותו או איזה שריטות הוא נושא איתו. עצם זה שהוא ביקש, כבר מחייב את קיום רצונו, ובפרט כשזה עושה לו נחת רוח. כמובן שאם הבעל דורש לעשות דברים לא סבירים או שהם נגד כל החוקים והמוסכמות או תובע לעשות דברים מסוכנים, אז אסור לשמוע בקולו. אמרו חז"ל: 'אין לך אישה כשרה בנשים אלא זו העושה את רצון בעלה!' חז"ל נתנו ציון מעולה וקראו 'כשרה' לזאת ששומעת בקול בעלה וממלאת את רצונו. הם לא אמרו שאשה כשרה היא זו שמתנדבת בארגוני חסד או שמתפללת כל היום, אלא זו שעושה נחת רוח לבעלה.

סדר תפלות ראש השנה

הלכה למעשה

מחן הראשון לציון רבי יצחק יוסף שליט"א:

א. בחורי ישיבה ספרדים, הלומדים בשיבות קדושות של האשכנזים, מן הראוי להשתדל לעשות מניין מיוחד לספרדים, כדי שעל כל פנים בימים הנוראים יתפללו כמנהג אבותיהם, שאין אדם מתפלל אלא במקום שלבו חפץ. ואין לספרדים לשנות את המבטא שלהם, ובפרט בשם ה', שמזכירים בקמ"ץ הדומה קצת לפת"ח, ולא לחול"ם.

ב. בערב התקדש החג לפני תפלת ערבית אומרים פיוט "אחות קטנה", וחותרם בסוף כל בית תכלה שנה וקללותיה, ובסיום הפיוט חותרם תחל שנה וברכותיה. ואחר כך אומרים המזמור הרנינו לאלהים עוזנו, שהיו אומרים אותו הלויים במוסף של ראש השנה, כי נאמר בו תקעו בחודש שופר בכסא ליום חגנו. ודרשו חז"ל איזהו חג שהחדש מתכסה בו, הוי אומר זה ראש השנה. ופרש"י שאין הלבנה נראית בו לרחוקים, לפי שקטנה היא סמוך לחידושה, והתוס' פירשו בשם ר"ת, מתכסה לשון מזדמן, כמו ליום הכסא יבא ביתו. ע"ש. גם מ"ש עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים היה זה בראש השנה, וכן נאמר בו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב. וראש השנה הוא יום המשפט. וכמו ששנינו בראש השנה כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם. ובליל שני של ראש השנה אומרים "חון תחון" שהוא סוף הפיוט המתחיל בת אהובת אל קמה, שהוא מענין ראש השנה שהוא יום הדין. ואומר השליח צבור קדיש בניגון פיוטי ימים נוראים, ומתפללים בכוונה ובשמחה, כי קדוש היום לאדונינו.

ג. ראש השנה שחל בשבת מיד אחר תפלת מנחה אומרים קבלת שבת, קודם הפיוט אחות קטנה, ואין אומרים פרק במה מדליקין ביום טוב שחל בשבת, כמו שכתב הרמ"א, ואף על פי שבספר שיורי כנה"ג כתב שבמקומו נהגו לאומרו ביום טוב שחל בשבת, מכל מקום מנהגינו פה עה"ק ירושלים שלא לאומרו. ואחר מזמור שיר וכו' אומרים אחות קטנה.

ד. מתפללים ערבית בכוונה ובהכנעה ובתחנונים, וכמו שאמרו בראש השנה: כל שנה שרשה בתחילתה מתעשרת בסופה, שנאמר מראשית השנה, רשית כתיב, ועד אחרית שנה סופה שיש לה אחרית, ופירש רש"י שרשה בתחילתה, שישראל עושים עצמם רשים בראש השנה לדבר תחנונים ותפלה, וכמו שכתוב תחנונים ידבר רש. ולכן אומרים בראש השנה פיוט ידי רשים.

ה. יש נוהגים להתפלל בר"ה וביום הכפורים בכריעה ובכפיפת קומה, וצריכים לזקוף קומתם לקראת סוף הברכות, ואחר שהתחיל מעט מהברכה הסמוכה יחזור לכוף כאגמון ראשו.

ו. מנהגינו על פי המקובלים שלא להגביה את הקול בתפלות הלחש גם בראש השנה ויום הכפורים, שגם בהם צריך להתפלל את תפלת העמידה בלחש. ומכל מקום צריך להשמיע לאזניו גם בשאר ימות השנה.

לכבוד הרב מוצפי שליט"א האם בראש השנה מבקשים סליחות מבורא עולם תפילה מהלב? או רק ביום כיפור? על מה צריך להתפלל בראש השנה? מה לבקש?

שאל את הרב

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

ראש השנה הוא בגדר יום טוב ואין בו וידוי או בקשת מחילה, אלא בקשת חיים טובים וארוכים ושנה טובה ומבורכת. יום הכיפורים הוא יום של בקשת מחילה.

• לימוד יומי קצר לכל יום בחודש.
• מתאים לכל גיל ולכל בית בישראל.
הנחה נוספת ברכישת כמות
להזמנות: 03-9091313

קללת העבודה או ברכת הביטחון?
הספר שישנה לכם את החיים לטובה
חובה לכל יהודי! מחולק לימי החודש

אליבא דהלכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א מתוך שו"ת אליבא דהילכתא ד"ח

שאלה: האם אפשר ליטול ידיו לסעודה על ידי משקה סודה או מיץ אחר או מי פירות או יין?

תשובה: אפשר לכתחילה ליטול ידיים על ידי משקה סודה עם ברכה, והוא הדין למיץ ממותק בלי צבע כגון לימון ליים, אבל מיץ עם צבע אחר או מי פירות מותר רק בשעת הדחק אם אין לו משקה אחר, ולא יברך כלל, ועל יין בעדיפות אחרונה בלי ברכה.

שאלה: נטל ידיו ולפני שניגבם נגע בו אדם אחר או תינוק או גוי אם חייב ליטול ידיו שוב?

תשובה: אם נגע בו אדם אחר או אפילו תינוק בן יומו בידיו חייב לנגב ידיו וליטול ידיו שוב, ואם נגע בו גוי הדבר בספק וראוי שניגב ידיו ויטול ידיו שוב.

סימני ראש השנה

תפוח בדבש

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שיתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה.

ראש דג / כבש

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שנהיה לראש ולא לזנב.

ונח מצא חן בעיני ה': (י"ב פעמים)

ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה

ההוא מאה שערים ויברכה ה': (י"ב

פעמים)

כי-עמך מקור חיים באורך נראה-אור:

(עשר פעמים)

אור זרע לצדיק ולישרי-לב שמחה: (י"ז

פעמים)

ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך

שלום וכל אשר-לך שלום: (עשר פעמים)

תחל שנה וברכותיה:

כרתי

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שיקרתי שונאינו ואויבינו וכל מבקשי רעתנו.

סלק

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שייסתלקו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי רעתנו.

קרא

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתקרא רע גזר דיננו ויקראו לפניך זכיותינו.

רמון

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שנהיה מלאים מצוות כרמון.

נוהגים להביא לשלחן: תמרים, רביא (לוביא), כרתי, סלק, קרא (דלעת), רמון, תפוח בדבש, ראש דג או כבש. מרימים ביד ימין, מברכים תחלה אם צריך ברכה, סועמים מעט, ואחר כך אומרים יהי רצון.

ברכת העץ

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם בורא פרי העץ.

תמר

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שיתמו שונאינו ואויבינו וכל מבקשי רעתנו.

רביא

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שירבו זכיותינו ותלבבנו.

